

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęczone o godzinie 9 rano.

Dział ins... w, Gołębia L. 2.

Ogłoszenia (inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadesłano od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Słuby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Redakcja: Kraków, ulica Filipa L. 11.
Redakcja: Kraków, Długa L. 5.
Cena na telegramy: Naprzód, Kraków.
Z. K. Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Wielkość: Prenumerata miesięczna: w tygodniu 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h, miesięczna 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl., 70 ctm. amerykańsk.
Cena: Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h.
Cena: Prenumerata 8 h, poświęczone 4 h.

Dykali a socjaliści we Francji.

I.
Przedawno obradował w Nancy kongres dyktalnej partii francuskiej. Jego dyktalnym znalazła bardzo dogodną wadę rozwoju. To też po długim okresie przetrwania wahań politycznych partya dyktalna, reprezentująca interesy szerokie warstw drobnomieszczaństwa i włościanstwa, stała się partją rządzącą. Władzę w rękach radykalnej, Clemenceau, obecnie na czele rządu.

Wobec całej historii radykalizmu francuskiego najciekawszym jest stosunek jego do socjalistów. „Blok lewicy” w imię obojczych republik przeciwko zakusom monarchistów i klerykalów utworzył się już dawno. Wszyscy pewno pamiętają tę doświadczenia, którą spełniał „blok” za czasów Waldecka-Rousseau. „Ministerstwo obojczych republik” — duży zawdzięczało wsparciu ze strony socjalistów.

A jednak w tem nawoływaniu do bezwzględnej solidarności lewicy wobec „niebezpieczeństwa dla republiki” nieraz, jak wskazywał Kautsky w swej książce o publice francuskiej — nieraz kryła się „blok”, przypominali, że pora już zająć się do roboty pozytywnej, do szerokiej reform społecznych, bo przecie republika na razie już nie grozi — radykalni znowu wysuwali swą formułkę sakralną, zapewniając, iż marzą i oni o „czasach, gdy zabiorą się do szerokiej reform, lecz na razie... nie trzeba wywoływać wilka z lasu: wrogów ma republika jak dużo, a jest ona tak młodą!

Nadeszły wreszcie czasy, gdy o ratowanie zagrożonej republiki nie mogło być mowy. Radykałowie stali pewną stopą u steru rządu. Nadeszły czasy obrachunku, czasy realizacji głoszonych haseł.

Nie będziemy przypominali, jak się zajmuje tą realizacją p. Clemenceau. Nie będziemy przypominali, jak zaiste „radykalnie” załatwiają się radykałowie z związkami i związkami ludowymi, ze syndykatami robotniczymi i t. d.

Stanowiący u steru rządu radykałowie uświadocznili swoją niewyplacalność polityczną. O „szerokich reformach” nie słyhać. Czyli raczej słyhać nawet bardzo dużo, gdyż w mowach okolicznościowych Clemenceau i jego współpracownicy dużo mówią o reformach, o prawodawstwie fabrycznym, o ubezpieczeniach, ba, powstało nawet specjalne „ministerstwo pracy”!

Bo też tak jest w istocie. Dla rosyjskiej prasy postępowej kwestya narodowościowa nie istnieje, zwłaszcza dla radykalniejszego odłamu tej prasy. To też student rosyjski, wychowujący się na tej prasie, otrząskany jest z kwestyami ekonomicznymi i społecznymi. I wszelkie herezyje w tej dziedzinie, wypowiedziane przez reakcjonistów, potrafi skrytykować. Ale wobec takich samych herezyj w kwestyi polskiej czy jakiej innej tego rodzaju stoi on zupełnie bezradny, bo niema żadnego kryterium dla oddzielenia i odróżnienia jawnego kłamstwa od prawdziwych faktów — mówił Kolski.

Trzeba też wziąć pod uwagę, że Rosyanin przeciętny nie ma żadnego pojęcia o tem, co się u nas dzieje — dorzucił Kielza. — Rozmawiałem niedawno z jedną literatką rosyjską, bardzo wykształconą niewiastą. Dziwiła się i oburzała się ogromnie, dowiedziawszy się odemnie, że w gimnazyjach w Królestwie wykłada się nie po polsku. „Kajoko warwarstwo!” — mówiła, zupełnie szczerze oburzając się.

Długo jeszcze bawiono się ignorancją Rosyan co do stosunków polskich, aż wreszcie Trawiński zawołał: — Patrzcie, panna Andzia rozpaczliwie ziewa, chodźmy do domów, bo już późno, zaraz dwunasta.

Cóż jednak z tego „ministerstwo pracy”, jeżeli ludzie pracy nic na niem nie zyskują! Naturalnym jest wobec tego, iż drogi socjalistów i radykałów się pokrzyżowały. Mówimy oczywiście o socjalistach t. zw. zjednoczonych z Guésdem i Jaurèssem na czele, a nie o „socjalistach” niezawisłych, podobnych do p. Brianda, wspierających wszelkimi siłami rząd i mącających tylko klasową świadomość robotników.

Cheąc zatrzeć prawdziwą przyczynę rozdźwięku, swoje bankructwo na polu pracy pozytywnej, swój drobnomieszczański brak zasad w polityce, radykałowie uderzyli na socjalistów za ich rzekomy „antypatryotyzm”. Lęk przed wyborcami swymi, wśród których strach przed Wilhelmem, oraz nadzieje na rewanz za r. 1871 nie zaginęły jeszcze, odegrały też swą rolę. Rezolucye zaś zjazdu socjalistów francuskich w Nancy, propaganda Hervé'go, oraz sztutgarckie obrady Międzynarodówki dostarczyły radykałom materyału dla ich oskarżeń.

Zaprotestowane wybory gminne w Oświęcimiu.

Piszą nam z Oświęcimia: Przeciw odbytych we wrześniu b. r. wyborom do Rady gminnej w Oświęcimiu, wpłynęły aż trzy protesty do namiestnictwa. Ale bo też te wybory odbyły się całkiem w specjalnie galicyjski sposób i zwycięstwo kilku magistracko-klerykalnej w III i II kole zasługuje na najostrzejsze napiętnowanie.

Na czele klikki stoi były burmistrz, a obecnie — po rozwiązaniu starej rady — „komisarz rządowy” Karol Śmieszek, umiejacj zaledwie podpisać, oraz Edward Jaśkiewicz, który serwilizmem, mimo braku zawodowych wiadomości, dobił się stanowiska dyrektora towarzystwa zaliczkowego. Pomimo wszelkich machinacyj i kaptowania wyborców groźbami oraz przy pomocy wyłganych odwdów pełnomocnictw, klika nie będąc pewną zwycięstwa, uciekała się do niesłychanego pogwałcenia ustawy.

P. Śmieszek zrobił się przewodniczącym komisji wyborczej i nie dopuścił nikogo z partii opozycyjnej do niej, lecz przybrał sobie oprócz Jaśkiewicza, tylko swoich pewnych macherów i osławionych łapowników: Piotra Bujanowicza i Wilhelma Lipnera, znanych z tego, że za pieniądze są na wszystko gotowi.

Już sam skład takiej komisji wyborczej, gdzie wszyscy jej członkowie byli zarazem kandydatami na radnych z jednego

stronnictwa, wzbudził nieufność do nich u wyborców.

Ten układ komisji miał służyć na to, aby jeżeli szanse ich źle stać będą, przy skrutynium mogli szwindlować. I tak się też stało!

Mimo wyraźnego przepisu ustawy, że wybory do Rady gminnej odbywają się publicznie, zurządziła ta czwórka po odgłosowaniu tajne skrutynium; p. Śmieszek wydalil przymusowo wszystkich na sali się znajdujących wyborców, aby nie byli świadkami ich niecznych machinacyj, przy wejściu postawił żandarma i policyanta z wyraźnym poleceniem nie wpuszczenia nikogo na salę. Aby zaś nikt widzieć nie mógł z ganku, co się wewnątrz dzieje, kazał spuszczać rolety w oknach na ten ganek wychodzących. Dopiero wskutek głośno objawionego oburzenia wyborców na takie bezczelne obchodzenie się z nimi i jawne pogwałcenie ustawy, uchwaliła czwórka wpuścić na salę tylko jednego wyborcę z partii opozycyjnej t. j. p. Rudolfa Haberfelda, niby jako męża zaufania wyborców, ale dopiero wtedy, gdy już wszystkie kartki z urny były wyjęte i posortowane! Najważniejszy moment, bo wydobywanie kartek z urny, usunięto przy użyciu gwałtu z pod kontroli publicznej! P. Haberfeld zaprotestował przeciw takiemu postępowaniu, wykluczającemu cały ogół wyborców od kontroli nad skrutynium, wskutek czego pozwolono po pewnym czasie wejść na salę kilku innym wyborcom, wzbroniono im jednak stanowczo zbliżania się do stołu, gdzie siedziała ta dobrana komisya, aby ułatwić sobie manipulacyę w odczytywaniu kartek.

A już samo odczytywanie kartek było nie tylko sprzeczne z ustawą, ale uraęgało wprost wszelkim zasadom uczciwości. Jaśkiewicz i owi dwaj łapownicy chcieli okazać się tu mistrzami w upozorowaniu legalnego skrutynium, uczynili to jednak tak niezgrabnie, że wszyscy wyborcy obecni na sali z dała od stołu komisji, mieli to przekonanie, że czytają oni z kartek fałszywie, zamiast nazwiska kandydatów opozycyjnych, nazwiska kandydatów swojej klikki!

W przekonaniu tem tembardziej zostali umocnieni, że każda najmniejsza próba ze strony wyborców skontrolowania choćby jednej z odczytanych kartek, natrafiała na opór ze strony tych komisarzy-macherów!

Koroną tych nadużyć było zachowanie się c. k. komisarza powiatowego Różeckiego, który wszystkie te nadużycia mimo zwracanych mu uwag tolerował, a nawet nielegalności te ochraniał świadomie swo-

ją urzędową osobą! P. komisarz jest krewniakiem droguisty Mayzla, należącego do klikki, prowadzonej przez Śmieszka i Jaśkiewicza.

Szczytem teroryzmu były wybory w II kole. Śmieszek i jego mameluki bojąc się, aby przypadkowo ktoś z partii przeciwnej w tem kole nie zajął im miejsca, zwołali wyborców II kota w przeddzień wyborów do lokalu Towarzystwa zaliczkowego i tu przy zamkniętych drzwiach zmusili wyborców, iż przez danie ręki i słowa honoru uroczą się mu przyrzekli, że oddadzą tylko te kartki, które im zostaną bezpośrednio przed aktem wyborczym przez niego lub jego macherów wręczone. Nie będąc jednak jeszcze pewnym dotrzymania słowa, użył sposobu, który wprost z oburzeniem nazwać się musi wstrętnym, godnym jakiegoś rosyjskiego czynownika. Oto zagroził wyborcom, żeby się nie poważyli głosować ani na jednego kandydata opozycyjnego, bo on wiedzieć będzie o tem, a w tym celu każdy z wyborców otrzyma kartkę głosowania już wypełnioną i opatrzoną na odwrotnej stronie numerem!

I rzeczywiście numerowane kartki rozdawali wymienieni macherzy na drugi dzień wyborcom, którzy zmuszeni byli z obawy przed potężnym i mściwym burmistrzem i jeszcze potężniejszym jego szwagrem, rewizorem policyi Bieleckim, na te kartki głosować!

Ciekawi jesteście, co na to wszystko powie p. namiestnik? Może przykłaśnie tym nadużyciom i cieszyć się będzie, że sposób robienia wyborów do Rady państwa wszedł w modę także przy wyborach gminnych i rekursy odrzuci?

Jeszcze jeden fakt ilustrujący dosadnie poczucie godności obywatelskiej tej klikki musimy tu podnieść. Oto po wpłynięciu rekursów, Śmieszek widząc jakiegoś sobie nawarzył bigosu, jął wzywać przed swoje urzędowe oblicze rekurentów i nuż prosić i grozić aby rekursy cofnęli, co gdy mu się nie udało, udał się w dniu 12 b. m. z kilkoma swoimi kompanami w deputacyi do p. starosty Biesiadeckiego z naiwną prośbą o protekcyę w namiestnictwie, aby wybory zostały zatwierdzone. Nie wiemy tylko co p. starosta na tę prośbę odpowiedział...

Listy warszawskie.

Warszawa, 26 października.

Konfiskata pieniędzy rządowych przez P. P. S. (Fr. Rew.).

Dziś od samego rana gruchnęła po mieście wiadomość o śmiałym napadzie na pociąg, dokonanym w Zagłębiu przez Or-

Zaborowska pokazała mu koniuszek języka, ale wszyscy obecni studenci podnieśli się jak na komendę i poczuli się żegnać ze studentkami. W pięć minut potem wszyscy opuścili ich mieszkanie, świecąc sobie zapalnikami na ciemnych schodach.

IV. Miłość.

— No, jeśli tak dalej pójdzie, to trzeba będzie chyba nasze kółko zwinąć — mówił z widoczną irytacją Proksz, leżąc na sofce w swym dość obszernym pokoju na Sierpuchowskiej.

— Może i macie słuszność — potwierdził Janek, przechadzając się z kąta na kąt.

— Dyabli wiedzą co! Przeszłego piątku nie było Zaborowskiej i Kufnera, dziś i Śliwicki nie przyszedł — ciągnął dalej Proksz, patrząc w jeden punkt sufitu.

— Widziałem dziś Śliwickiego w „kuchni”. Mówił, że przyjdzie napewno.

Proksz spuścił nogi na ziemię, usiadł i gwiźdał jakiegoś marsza w ciągu chwil paru. Potem umilkł.

— Wiecie — przerwał milczenie Janek — że mnie te nasze zajęcia kółkowe nie zupełnie nie dają. Zbieramy się już od dwóch i pół miesięcy i przeczytaliśmy coś z 80 stron „Nauk ekonomicznych Marksa”. Tymczasem ja zdążyłem w ciągu tych dwóch i pół miesięcy przeczytać sam sporo książek, zaznajomić się z niejedną sprawą, o której nie miałem przedtem pojęcia. Ot, marnuje się czas poprostu...

— Zupełna racya! — zawołał Proksz. —

Absolutnie nie rozumiem, poco się mamy zbierać aż w pięciu, żeby czytać tego nieszczęsnego Kautsky'ego, kiedy go sobie każdy z nas potrafi sam przeczytać, i to daleko prędzej. No, więc zgadzacie się na zaprzestanie tej rozrywki? Bo ja ani myślę więcej czasu tracić na nią...

— Zgadzam się zupełnie — odpowiedział Janek.

— No, to zawiadomimy resztę członków kółka, że — „schluss” i basta!

W przedpokoju rozległ się dzwonek.

— Pewnie Śliwicki — rzekł nasłuchując Proksz.

Nie był to jednak Śliwicki. Dały się słyszeć szybkie kroki, potem energiczne pukanie i, zanim jeszcze Proksz zdążył zerwać się z sofki, do pokoju wpadła zdyszana Zaborowska.

— Zdaje mi się, że się nie spóźniła — zawołała, witając się z Jankiem i Prokszem.

— Przeciwnie, spóźniliście się — odparł Proksz — ale to nie nie szkodzi, bo właśnie przed chwilą postanowiliśmy z Pacewiczem zrobić zamach stanu.

— Co to znaczy? — spytała studentka, patrząc kolejno to na jednego, to na drugiego z pierwszokursistów.

— Znaczy to: — „schluss” i basta. Nie będzie więcej Kautsky'ego, nie będzie ekonomii, nie będzie opóźnień, bo nie będzie zebrań kółka... — mówił Proksz.

— Jakto?!

— Przyszliśmy do przekonania, że to jest strata czasu i chcemy zwinąć kółko — dorzucił Janek.

— Najświętsza prawda! Złote słowa, zasługujące na wykucie w marmurze! — krzyknęła panna Andzia, klaszcząc w dłonie. Ale to się Trawiński będzie złościł! Ojjej!

— Dlaczego Trawiński? — zagadnął Janek.

— No, bo to jego pomysł całe to kółko. Nie wiecie, że on jest mentorem „młodzieży” polskiej, która gnusiałaby w ciemnocie i tonęłaby w błędach i przesadach, gdyby nie on.

Obydwa studenci przyjęli śmiechem tę charakterystykę.

— I Trawiński i Kielza i inni faceci ze starszych kursów wciąż by nam chcieli mentować — to prawda; macie, koleżanko, zupełną rację. Ja też nie zaprzeczam, że musimy się przedewszystkiem podkasztać, aby coś poważnego zrobić. Ale przecież takie ustawiczne obkuwanie się dość już w budzie chyba się może sprzykrzyć, żeby jeszcze po tem zwracać sobie niem głowę w kółku. Chciałoby się coś zrobić na prawdę — mówił Proksz.

— Prawdę powiedziawszy, to co my tu w Petersburgu możemy zrobić? Od kraju jesteśmy oderwani, a tutejszy grunt zupełnie nam jest obcy — zauważył Janek.

— No tak, dlatego też czasem człowieka dyabli biorą — odparł Proksz. Ale coś przecieby się znalazło. Ot naprzykład koleżanka Zaborowska ma swoje szkółki, Eychornówna zajmuje się pomocą więzienną... Doprawdy, te niewiasty szczęśliwsze są od nas, łatwiej znajdują sobie pole działalności...

(Ciąg dalszy nastąpi).

TEOFIL WOJSZWIŁO.

KARYERA JANKA.

Bo też tak jest w istocie. Dla rosyjskiej prasy postępowej kwestya narodowościowa nie istnieje, zwłaszcza dla radykalniejszego odłamu tej prasy. To też student rosyjski, wychowujący się na tej prasie, otrząskany jest z kwestyami ekonomicznymi i społecznymi. I wszelkie herezyje w tej dziedzinie, wypowiedziane przez reakcjonistów, potrafi skrytykować. Ale wobec takich samych herezyj w kwestyi polskiej czy jakiej innej tego rodzaju stoi on zupełnie bezradny, bo niema żadnego kryterium dla oddzielenia i odróżnienia jawnego kłamstwa od prawdziwych faktów — mówił Kolski.

ganizację Bogu... dopiero po dniu dowiedzieliśmy o wszystkich szczegółach tej akcji, kiedy zjawili się paru jej uczestników z relacją.

Napadu dokonano na stacyi Sławków — odnogi iwangrodzko-dąbrowskiej rządowej kolei nadwiślańskiej. Stacya ta, a właściwie przystanek, leży pomiędzy stacyami Olkusz a Gołonóg, w odległości 12 wiorst od Olkusza. Z przeprowadzonych wywiadów miano informację, że między godziną 5 a 5^{1/2} po południu na stacyi sławkowskiej zjawi się płatnik kolei, który będzie wypłacał pensje służbie kolejowej. Wiedziało też, że przyjedzie eskortowany przez sześciu szeregowców piechoty.

Na kwadrans przed przybyciem pociągu towarowego, w którym jeden wagon był zajęty przez owego płatnika i eskortujących go żołnierzy, nieduży oddziałek bojowców P. P. S. (Fr. rew.) rozsyłał się dookoła stacyi. Paru towarzyszy zajęło też wyznaczone im według planu stanowiska na peronie.

Kiedy płatnik, członek „artelu“ Wostrykow, skończył wypłacanie pensyj kolejarzom i zmierzał do wagonu, aby odjechać do Strzemieszyc, nagle dał się słyszeć straszny huk pękającej bomby. Bojowiec, który miał spełnić tę funkcję, rzucił ją pod wagon w ten sposób, aby jak najmniej zaszkodzić czterem żołnierzom z eskorty, którzy znajdowali się w jednym kącie wagonu, gdy dwaj inni towarzyszyli Wostrykowowi. Bomba przebiła podłogę wagonu i wyrwała jedną z jego ścian, nie czyniąc wielkiej szkody żołnierzom. Siła wybuchu wyrzuciła ich na plant, ale ulegli tylko lekkiemu obrażeniu, oraz zostali na razie ogłuszeni.

Jednocześnie z hukem bomby na stacyi zaroilo się od bojowców, którzy z nadzwyczajną spawnością wywiązały się z włożonego na nich zadania. Kiedy część oddziału niszczyła aparaty telegraficzne i telefoniczne, inni stoczyli krótką walkę z płatnikiem i eskortującymi go dwoma żołnierzami, reszta zaś unieruchomiła całą służbę stacyjną i pociagową. Pieniądze, które niósł w portfelu płatnik, zostały mu odebrane, tak samo skonfiskowano niedużą kwotę, pozostałą w wagonie, jak również i w kasie stacyjnej. Przytem zraniono dość ciężko płatnika i leżącego z żołnierzy.

W parę chwil potem cały oddziałek już obsadził lokomotywę, odczepioną tymczasem od pociągu, i ruszył wśród okrzyków na cześć Rewolucji ku Strzemieszycom, unosząc kilkanaście tysięcy rubli pieniędzy rządowych (ściśle obliczenia jeszcze nie dokonano). Odjechawszy kilka wiorst, towarzysze bojowcy porzucili lokomotywę, wypuścili z niej parę, i znikli tak samo jak się zjawili.

Stanowczo podpułkownik Zawarzin nie ma szczęścia do „likwidacji“ Frakcji Rewolucyjnej P. P. S. Już ją był zupełnie „zlikwidował“, kiedy naraz wyrwała mu ona Sankowskiego i Dyrca. Nie zdążył jeszcze pocieszyć swego serca, strapionego tym cięsem, masowemi aresztowaniami Bogu ducha winnych ludzi, kiedy ma znów przyjemną niespodziankę w postaci konfiskaty sławkowskiej. Prawdopodobnie czeka go jeszcze niejedna podobna siurpriza... Swój.

Z sali sądowej.

Wszyscy za jednego! (Tłum jako podmiot zbrodni. — Pojęcie szajki. Jak kwalifikować należy oskarżenie, gdy „tłum“ jest sprawcą, jest jednym z najcięższych zagadnień nowej nauki karnej.

W procesie studentów ruskich w Wiedniu pierwszy raz użyto dla oskarżenia „tłumu“, to jest większej ilości ludzi, którym bezpośredniego udziału wykazać nie można było pojęcia prawnego szajki, czyli zmywy. Przedwczoraj odbył się przed sądem krajowym karnym w Krakowie proces, w którym również użyto „zmywy“, jako podstawy oskarżenia.

W dniu 22-im maja b. r. przyszedł przed kancelaryę wójta w Prokocimie tłum robotników, żądając wydania legitymacji i kart do głosowania. Zebrali się oni na ulicy, najpierw prosili, potem klęli, demonstrowali, krzyczeli. Zwyczajny akompaniament wyborów galicyjskich. Właśnie wówczas odbywała się wewnątrz narada płaszowskich agitatorów Bujaka, którzy się zgromadzili poufnie dla urzędzenia agitacji wśród „gospodarzy“. Głównymi agitatorami Bujaka byli: ludowiec Michał Michno i Ignacy Pelikant, urzędnik fabryki dachówek. Gdy Michał Michno wychodził z kancelaryi wójta na ulicę — pobito go kijami, kolega jego Pelikant ratował się ucieczką.

Sledztwo wykazało, że Michnę uderzył raz kijem robotnik Franciszek Korzeniowski z Woli Duchackiej. Innych bijących nie wykryto, a tylko wykryto 5 ludzi, którzy stali przed kancelaryą wójta. Wedle opinii lekarskiej doznał Michno kilkakrotnych ciężkich obrażeń na kości ciemieniowej, czołowej, nadbrzoju, a grzbiet cały był sińcami okryty. Zamiast oskarżyć samego Franciszka Korzeniowskiego, prokuratora skonstruowała ciekawą, a rzadkie oskarżenie. Oskarżyła ona 5 ludzi o zmywę, czyli szajkę, gdyż byli oni w tłumie przed kancelaryą wójta. Przybyli oni przed kancelaryę wójta, aby udaremnić „zgrupowanie“ i pobić zgromadzonych. „Wszyscy więc działali w jednym zamiarze i chociaż nie można wykazać poszczególnych czynów każdego z nich, muszą wszyscy jako współsprawcy odpowiadać za cały skutek łącznym działaniem sprowadzony“. Jeden odpowiada za wszystkich — wszyscy za jednego. Wszystkich więc pięciu oskarżono o zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała i przekroczenie udaremnienia zgromadzenia.

Obrońcy oskarżonych: dr Heski, dr Oberländer i dr Färber wykazywali, że należy zasądzić jedynie Franciszka Korzeniowskiego i to tylko za jedno uderzenie kijem, które trudno skwalifikować jako zbrodnię, skoro ciężkie uszkodzenie powstało od wszystkich uderzeń naraz; Franciszek Korzeniowski popełnił więc tylko lekkie uszkodzenie ciała. O udaremieniu „zgrupowania“ niema mowy, bo narada agitatorów, którzy dopiero chcieli zwołać „gospodarzy“ nie jest zgromadzeniem.

Sąd po przesłuchaniu znawców lekarzy uwolnił wszystkich oskarżonych od zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała i od przekroczenia udaremnienia zgromadzenia. Zasadzono zostać jedynie Franciszek Korzeniowski za przekroczenie lekkiego uszkodzenia ciała na 10 dni aresztu.

Zbiegowisko przed budynkiem sądownym. Przed sądem krajowym karnym w Krakowie

odbyła się dnia 24 b. m. rozprawa o występku zbiegowiska, pod przewodnictwem rady Trzaskowskiego.

W dniu 16 czerwca b. r. po zgromadzeniu ludowym udała się grupa około 300 ludzi przed budynek sądu krajowego karnego i wznosiła okrzyki na cześć tow. Daszyńskiego, odsiadującego wówczas karę sądową. Policja zaczęła energicznie urzędować i aresztowała kilku uczestników. Oskarżony Abraham Schiff, praktykant blacharski, aresztowany został w chwili, gdy w porze obiadowej zeszedł z dachu i rozmawiał z kolegą, mimo wezwań do rozejścia się. Oskarżony Henryk W., monter, odpowiada za to, że wezwany do rozejścia się, oświadczył, że „tu nie Rosya i że rozmawiać wolno“. Oskarżony Maurycy D. czytał afisze wśród zbiegowiska i wezwany do wylegitymowania się, oświadczył, że jest emigrantem z Rosyi. Przy Maurycem L. znaleziono książkę Marxa „O rewolucji i kontrewolucji“ z przedmową Limanowskiego. Sędzia śledczy wypytywał go następnie, skąd zna tę książkę (!), a gdy Maurycy L. oświadczył, że książki tej jeszcze nie czytał, że pożyczył ją od kolegi i że zwrotu jej nie żąda, zatrzymano książkę w aktach sądowych, gdzie dotąd leży „w areszcie“, gdyż postępowanie karne przeciw Maurycemu L. wstrzymano.

Przy rozprawie po przesłuchaniu agenta policyjnego Bruka, oficyała Kwiatkowskiego i dwóch żołnierzy policyjnych, trybunał uwolnił Abrahama Schiffa, a zasądził Henryka W. na 15 K grzywny.

Co się stanie z „niebezpieczną“ książką Marxa, którą się tak sąd interesował?

KRONIKA.

Kraków, 28 października.

Lwowskie Towarzystwo śpiewackie „Chór robotniczy“ ma zamiar urządzić we Lwowie ogólny zjazd galicyjskich chórów robotniczych. W tym celu zechcą wszystkie chóry robotnicze podać swoje adresy, tudzież skład wydziału w jak najkrótszym czasie na ręce sekretarza tow. Jana Purchli, ul. Skarbowska l. 16 we Lwowie.

Kongres delegatów nauczycielstwa wszystkich krajów austriackich odbędzie się w Wiedniu dnia 2 listopada b. r. celem wywalczenia lepszego bytu przez zmianę § 55 zasadn. ust. państw., t. j. przyznanie nauczycielstwu czterech rang najniższych. Wszyscy delegaci galicyjscy zechcą przeto w celu wzajemnego porozumienia się, odebrania karty legitymacyjnej i regulaminu, jawić się na zebraniu delegatów w biurze naczelnego zarządu krajowego Związku nauczycieli w Krakowie, Rynek główny l. 17, II p., dnia 1 listopada (w piątek) o godz. 8 wieczór.

Nowiny krakowskie.

Sprawozdanie komisji równouprawnienia kobiet na uniwersytecie. Komisja wybrana na wiecu ogólno-akademickim 23 lutego b. r. w Krakowie, odbyła w letnim półroczu 1906/7 ośm posiedzeń. Zaraz po ukonstytuowaniu się komisja postanowiła zebrać najpierw trochę pieniędzy, następnie wysłać petycję przez senat akademicki do ministerium oświaty w sprawie zniesienia ograniczeń dla słuchaczek na uniwersytecie. Komisja drogą składek wśród młodzieży uniwersyteckiej, łącznie z

kwotami złożonemi przez Towarzystwo demokratyczne: Zjednoczenie i Bratnią Pomocą brała 85 K 63 h, wydatki sekretaryatu respondencyja ze Lwowem wynoszą 6 K wobec czego na książeczce Kasy oszczędności w Krakowie jest 78 K 50 h.

Co do wysłania petycji, komisja powiła przedtem jeszcze nawiązać stosunki młodzieży uniwersytetu lwowskiego, dla jej wspólniej akcji na obu uniwersytetach i w tym celu wysłała do Lwowa osobę legację. Mimo starań, jakich komisja w kierunku nie szczędziła, do konkretnego rozumienia nie doszło. Wobec tego komisja w obecnym półroczu, ukończywszy przygotowanie i zebrawszy potrzebne informacje, zajmie się wysłaniem wymagalnej petycji. O poparcie sprawy w Wiedniu uda się komisja do posłów naszych.

Obok tego jest szereg innych spraw, remi komisja zajmie się w najbliższej przyszłości.

Sekcja dobroczynności Rady miejskiej była w sobotę posiedzenie, na którym uchwaliła szpitalowi izraelickiemu wsparcie 1907 w kwocie 1500 kor. Następnie znano zapomogę z fundacyi Dietla mającą szewskiemu Ludwikowi G., zaś 24 gim przyznano wsparcia ponadaryfow 15 do 20 kor., włącznej kwocie 565 k.

Szajka włamywaczy, o której aresztowaliśmy, została dziś oddana do aresztu krajowego karnego.

Sledztwo ustaliło jeszcze dwa włamania na konto szajki: jedno w składzie obuwia dziańskiego przy ulicy Szewskiej, a drugie majstra murarskiego Wilczyńskiego na Zrzyńcu.

O pożarze za rogatką warszawską donoszą następujące szczegóły: Pożar wybuchł o godzinie 8^{3/4} na terenie kolei północnej w rakach, w których przedtem był skład w Borgenichta, a obecnie służą one za mieszkanie dla węglarzy i za stajnię dla koni. Spłonęły baraki oraz 3 konie z 5 się tam znajdujących. Ogień, powstały prawdopodobnie wskutek nieostrożności ugasiły strażnicy pożarni Krakowa i z Krowodrzy.

Przy tej sposobności pokazało się znowu jak przy zeszłorocznym pożarze magazynu kolejowych, że na całym olbrzymim terenie kolejowym nie ma hydrantów, co naturalnie ogromnie utrudnia akcję ratunkową.

O awantury powyborcze w Chrzanowie skarżonych jest dziś przed trybunałem orkającym 12 żydów, którzy 18 b. m. jaż wolennicy kandydatury syonistycznej urządzili zbiegowisko przeciw stronie przeciwnej, przyczem mieli pobić wysłanych przeciw nim 2 policyantów miejskich.

— Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Poniedziałek: „Moralność pani Dulskiej“, traktarska kultuńska w 3 aktach G. Zapolskiej-Janczkiej.

Wtorek: „Cyd“, tragedia w 5 aktach P. Cornille'a, przekład St. Wyspiańskiego.

Środa: „Szkoła“, sztuka w 4 aktach Z. Kawckiego.

Czwartek: „Cyd“, tragedia w 5 aktach P. Cornille'a, przekład St. Wyspiańskiego.

Piątek: „Młynarz i jego ówka“, dramat w 5 aktach E. Rau-pacha. (Ceny znizzone do połowy). I czątek o godzinie 3 po południu.

O godz. 7 wieczór: „Opieka wojskowa“, komedia w 3 aktach St. Bogusławskiego.

Sobota: O godz. 3 po południu: „W małym domu“, sztuka w 3 aktach T. Rittnera. (Ceny znizzone do połowy).

O godz. 7 wieczór: „Dziady“, sceny dramatyczne w 7 obrazach Ad. Mickiewicza.

Z TEATRU.

„Cyd“ Wyspiańskiego.

II.

Już Corneille miał, być może, pewne skrupuły co do doraźnego na scenie małżeńskiego ułagodzenia konfliktu: odracza więc to rozwiązanie — przenosi je w przyszłość.

Sztuka kończy się słowami Fernanda do Cyda: „Żyw nadzieję w swem męstwie i w mej obietnicy, i posiadając już serce kochanki, pozwól czasowi, męstwu twemu i twemu królowi zwyciężyć punkt honoru (nie pietyzmu dla ojca?), który przeciwko tobie walczy“.

Wyspiański, jak wspominałem, kończy rzecz mgliściej znacznie. Król, którego przemówienie konkluzję tworzy, mówi do Szymeny:

... Jak chcesz sama, idź zrazu za klasztorne mury, byś opiekowała ojca łzami wdzięcznej córy. Ale za czas powrócisz, by dotrzymać wiary twemu sercu dziewczycy.

A dla Rodryga ma tę pociechę: „Może Bóg wróci szczęście, które dziś odwleka“.

Mamy zatem formalnie brak stanowczego rozwiązania, niepewność — ale domyślnie: przez brak zaprzeczenia poprzednikom — nadzieję, że Szymena wkońcu dotrzyma wiary sercu dziewczycy (wbrew sercu córki).

Tymczasem „Cyd“ dopomina się o jasne rozstrzygnięcie problemu, leżącego w jego osnowie: w dawnym „Cydzie“ romancerów, Castra, Corneille'a spotykamy rozwiązanie, odpowiadające owej przeszłości; w zmodernizowanym przez Wyspiańskiego — jako ukoronowanie poczynionych w niem subtel-

nień dusz, w konflikt rzuconych, jawi się potrzeba innego rozwiązania.

Alé byłoby ono zaprzeczeniem legendzie i jej ideologii, że bohaterstwo rozgrzesza... (Wyspiański, jak wspominałem, dodał tu podkreślając cierpienia Rodryga, jako zastrzeżenie na rzecz sumienia, na rzecz ducha, i ból: *sława i ból*).

Skutkiem jednak tylko zatajenia niejako, a nie zaprzeczenia tradycyjnego rozwiązania cydowskiego konfliktu, jest w utworze Wyspiańskiego niedopowiedzenie... Ten „Cyd“ przestał być Corneilowskim, a nie stał się w całej pełni „Cydem“ Wyspiańskiego i nie mógł nim zostać, gdyż wymagałoby to tak z a s a d n i e z e g o przeistoczenia, że groziłoby oderwaniem go od jego legendarnej kulki. Poprostu „Cyd“ w tych warunkach — jak mi się zdaje — odnowionym być nie może; dla literatury zastąpił on w utworze Corneille'a: przed dalszemi przeobrażeniami ostonił się powłoką brzozy.

Co się tedy wykonania — pozostawiało ono sporo do życzenia. Najpiękniej wypadła rólka infantki w interpretacji p. Solskiej. Tylko głos p. S., z natury słaby, był jeszcze niedyspozycją przyciszony.

Gdyby p. Sobiesław posiadał więcej majestatyczności, mógłby zadowolić w roli króla. P. Sosnowski nie może wzbudzić w widzu wrażenia starca, nie zdolnego już — rąbać mieczem!

Najbardziej jednak odpowiedzialne role: Rodryga i Szymeny ważą tu szczególnie wiele na szali wrażenia... Artyści nasi zbyt często obracają się w sferze naturalizmu, by zawsze łatwo im było przerzucić się w świat

poezyi — bez tego balastu: dla jędrnej prawdy grają zbyt jaskrawo, lub zbyt zgiełkliwie, nie bacząc, że jakieś chrapliwe intonacje głosu szarpia wiersz misterny i skutkiem tego przy znacznym wysiłku dochodzą do mniejszych rezultatów estetycznych, niż dają czytanie utworu; za ogólną, jak mi się zdaje, przyjąłby można wskazówkę: w krótkiej słów wymianie, przy zwadzie, przy bezpośredniej, słowem, introdukcji do jakiegoś czynu, aby wywołać w widzu pewną grozę tego czynu — może wykonawca zetknąć się z realizmem, a zaś oddalać się odeń musi przy dłuższych tyradach, wyrażających nastroje ducha, gdzie poeta lśni np. takimi perłami poezyi, jak monolog Rodryga z powtarzającym się refrenem. Tu nie ramiona walcza, ale myśli: to może być brane subtelniej, zmiany uczuć markowane łagodniejszemi podniesieniami i spadkami głosu, a pod łagodniejszemi, rozumieniem tu i wolnemi od wszelkich intonacji chrapliwych. Ale więcej miałbym do zarzucenia Szymenie, która to postać chwilami przez niepowsięgłość realizmową p. Wysockiej ulegała zwulgaryzowaniu, nad wykonaniem ciążyło jakby zdanie poety, a *la lettre* przez p. W. pojęte: „Jużem zapędu mego hamować nie zdolna“.

Szymena, w pewnym stopniu z poezyi o-darta, mogła stawać się niesympatyczną i swemi ustawicznymi suplikami do króla podsuwać obraz jakiejś pieniaczki. Jeżeli, pisząc o p. Wysockiej, tak precyzyjnie swoje zarzuty to dlatego, iż wiem, że w innej roli artystka to wrażenie jakąś piękną kreacją zarztrze. W ruchach też zbyt mało zwracała p. Wysocka uwagi na estetykę: przeginanie się,

np. w talii, zwłaszcza wtył stwarza przy szerokiej krynolinie (z XVII. wieku) nieestetyczne odchylenia się jej kloszu. Strona kostyumowa i renesansowa dekoracja wypadła starannie.

Na zakończenie podam tu strój ślubny Rodryga i Szymeny według pieśni o Cydzie

Wdział wallońskie pantalone
I trzewiki wydziergane
Wkół szkarlatem, z miękkiej skóry:
Dwie agrafy mu opięły
Je na małej, kształtnej stopie.
Teraz zasię kamizelę
Wdział opiętą, bez galonów,
Kaftan czarny, ałasowy
Z szerokimi pufiastymi
Rękawami, — bardzo mało
Rodzic nosił go. Na atlas
Spadał kolet z skóry w zęby.
Przyzwoitej szerokości.
W siatkę z pozłocistych nici
I jedwabiu zielonego
Włosy spiął. Na kapeluszu
Pięknym z cortrayskiego sukna
Pióro chwieje się kogucie
Dziwnie wielkie i czerwone.
Aż do bioder jazerina
Sięga w frendzle ozdobiona,
A na barkach się kołyszą
Białe plusze gronostaju.

Elastycznie delikatne
Pióro czepta w wielkie puffy,
Z najlepszego londyńskiego
Sukna szata jej ozdoba
Kryje ją od stóp do ramion.
Jej figurę ukazując.
Na różowych pantofelkach
Stała wzniosła jak królowa.

Odmienne to, oczywiście, od wzorów walsquezowskich, któreśmy widzieli na scenie.

Niedziela: O godz. 3 po południu: „Wojna domowa“, komedia w 3 aktach Z. Przybylskiego. (Ceny niższe do połowy).
O godz. 7 wieczór: „Szkoła“, sztuka w 4 aktach Z. Kaweckiego.

— **Uniwersytet Indowy im. A. Mickiewicza**, ul. Szewska 16, I. p.

W sali wykładowej Uniwersytetu ludowego w wtorek od godziny 7½ do 8½ wieczorem dr Zofia Daszyńska-Golińska: „Kwestya robotnicza w przemyśle“ (ilustrowane obrazami świetlnymi).

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedziele i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Z kraju.

Eksplodyzja w Tarnowie. W składzie pokostu kupca Katza na Grabówce eksplodowała beczka. Eksplodyzję spowodował chłopak, który do piwnicy wszedł ze świecą w rękę. Przybyła straż pożarna ugasiła ogień w bardzo krótkim czasie. Chłopak zginął; ciało jego strasznie wygląda, jest zwłone zupełnie. Ponieważ zachodzi podejrzenie, że w beczce znajdowała się benzyna, wdrożono przeciw Katzowi dochodzenie.

Samowola starosty. Tarnopolski starosta Zawadzki wziął się do przesładowania robotników, rosyjskich poddanych, którzy pracowali tu już przez szereg miesięcy. Na jego polecenie aresztowano w tych dniach trzech robotników: Ganzę, Tkacza i Golda. Słychać, że starostwo zamierza wydać tych robotników Rosji, jako „niebezpieczne“ indywidua. Spodziewać się jednak należy, że skończy się na zamiarze. W sprawie tej ma być wniesiona w parlamencie interpelacja.

Z zaboru rosyjskiego.

Pięć wyroków śmierci. W sprawie o zamordowanie obywateli ziemskich we dworze w Wasiljewskim, w pow. nowozybkowskim, sąd wojenny w Czernihowie skazał pięciu podsądnych na śmierć przez powieszenie, trzech na bezterminowe roboty ciężkie, dwóch na 12 lat, jednego na 4 lata twierdzy, dwóch zaś uniewinnił.

„Ulepszone“ kajdanki. Wszystkie cyrkuły warszawskie w ostatnich dniach zaopatrzone zostały w kajdanki pruskiego typu, zamiast dotychczasowych kajdanków wiedeńskich. Nowe kajdanki różnią się od dawniejszych tem, że są całe stalowe i zamykają się na zamek, przyczem konwój odprowadzający aresztowanych nie posiada kluczy od nich; aresztowani mogą być rozkuci dopiero na miejscu przeznaczenia.

I w państwie carów widzimy postęp!

Dbałość administracji carskiej o oświatę... Gubernator piotrkowski rozesał do podległych sobie władz okólnik, w którym zaznacza, że w wielu prywatnych zakładach naukowych udzielają lekcji osoby, nie posiadające na to pozwolenia dyrekcji naukowej, co wpływa ujemnie na poziom oświaty ludowej (?); komunikuje on dalej, że generał-gubernator warszawski polecił usuwać w drodze administracyjnej wszystkie osoby, którym będzie udowodnione nauczanie bez posiadania odpowiedniego pozwolenia, z zajmowanych stanowisk. Jeżeli zaś osobom tym będzie powtórnie dowiedzione podobne przestępstwo, zostaną one wydalone z granic kraju.

Z caratu.

Nowa sympatyczna gazeta. Powstaje w Odessie nowa gazeta czarnosecinną „Odieskaja Riezina“ (co znaczy guma, czyli laska gumowa, używana przez związkowców dla obijania żydów, postępowej młodzieży oraz inteligencji).

Dewiza gazety jest: „bij żydów“.
Tak więc pod protektoratem rządowym ta prasa, czarnosecinną, gumowo-patryotyczną wciąż się rozrasta.

13.000 zesłanych. „Ruś“ donosi, że w tobołskiej gubernii znajduje się około 13.000 zesłańców. Położenie ich jest okropne. Zapomogi, wydawane przez rząd, nie wystarczają, a zarobku nie mogą znaleźć żadnego. Najbardziej daje się odczuć brak ciepłego ubrania.

Socjalna demokracja a żydzi. Przedstawiciele „związku równouprawnienia żydów“, zamierzając wyświecić poglądy wszystkich kandydatów do Dumy z Petersburga na kwestyę żydowską, zwrócili się między innymi i do kandydata S. D. tow. Sokołowa. Celem tych interwiewów jest ułożenie spisu tych kandydatów, na których mają głosować wyborcy-żydzi.

Wobec tego, słusznie twierdzi tow. Sokołow, iż biurokracja właśnie w kwestyi narodowościowej nie zechce zrobić żadnych ustępstw, niepodobna sądzić, iż chwiejne partie liberalne potrafią rozwiązać tę aktualną sprawę. Gdyby liberalizm burżuazyjny zechciał postawić ostro kwestyę narodowościową, rozdzwięk stanowiący pomiędzy biurokracją a liberałami byłby nieunikniony. Wątpliwem atoli jest bardzo, czy zechcą liberali właśnie w tej kwestyi wywołać ów rozdzwięk, liberali, marzeniem których jest kompromis. W taki sposób tylko partie, którym jest obcy oportunizm, zechcą bronić obywatelskich i narodowych praw żydów.

Niegdyś wprawdzie, ciągnął dalej tow. Sokołow, socjalna demokracja rosyjska hołdowała pogładowi asymilacyjnemu i zbyt mało pod uwagę brała różnice narodowościowe. Wraz jednak z wybuchem rewolucyj, już na zjeździe sztokholmskim, pogląd ten zaczął zanikać, i to dało możność np. Bundowi przystąpić do partji. Frakcja socjalno-demokratyczna w trzeciej Dumie niewątpliwie zrobi wszystko, co będzie mogła, by rozwiązać palącą kwestyę żydowską.

Szkoła socjalno-demokratyczna dla dzieci zacznie funkcjonować w Helsingforsie (Finlandya) za kilka dni. Zapisali się do szkoły 200 (chłopców i dziewczynek). Na kierowników zapisali się 22. Program jest różnorodny i obejmuje poza zwyczajnymi przedmiotami, wykładanymi w szkołkach, jeszcze język esperanto, ludoznawstwo, naukę o państwie, przyrodoznawstwo w szerokim zakresie, muzykę itd.

Następcy Gryngmuta. Na wakujące stanowisko prezesa moskiewskiej filijki związku ludzi rosyjskich kandydują pop Wostorgow i znany renegat, były członek komitetu wykonawczego „Narodnej Woli“ oraz b. redaktor „Gońca Narodnej Woli“ Lew Tichomirow.

„Partya monarchiczna“ postanowiła nazwać projektowany dom dla połączonych stronnictw monarchicznych „Domem rosyjskim“ imienia Gryngmuta. Niestety, na ów dom uzbierano dotychczas tylko 2.000 rubli, połowę których ofiarował niegdyś sam Gryngmut...

Sensacyjne aresztowanie. Przed kilku dniami przyjechał do Petersburga znany policysta amerykański English Walling i stanął w jednym z hotelów razem z żoną i siostrą. Żona Wallinga jest bardzo popularną pisarką amerykańską, a siostra studentką jednego z uniwersytetów amerykańskich. Pisząc książkę o stosunkach rosyjskich, Walling kupował bibułę nielegalną i robił wywiady u rozmaitych działaczy społecznych. Pewnego dnia zaarrestowała policja siostrę Wallinga na dworcu razem z pewną profesorką z Finlandyi, a następnie i Wallinga z żoną. Wobec tego, iż więzienia petersburskie były wszystkie przepelnione, odstawiono ich pieszo do cyrkułu.

Pani Wallingowa pod wpływem tych zajęć zachorowała. Brutalne to aresztowanie wywarło bardzo przegniebiające wrażenie w całej kolonii cudzoziemskiej w Petersburgu. Poseł amerykański poczynił energiczne przedstawienia w ministerjum spraw zagranicznych, i Wallinga z żoną i siostrą wypuszczono na wolność, przepraszając za doznaną przykrość.

Dla książki Wallinga da ten epizod niezawodnie pewien materiał dla charakterystyki stosunków rosyjskich.

Nowy „towarzysz“. Prokurator petersburskiej Izby sądowej Kamyszański ma być mianowany „towarzyszem“ (tj. pomocnikiem) ministra sprawiedliwości. Kamyszański jest znanym macherem od spraw politycznych i w ostatnich czasach kierował wszystkimi najważniejszymi sprawami politycznymi. Obecnie przygotowuje się dwa procesy: sprawę o odezwę wyborczą, podpisaną przez członków pierwszej Dumy i sprawę socjalno-demokratycznej frakcji w drugiej Dumie. Obecny „konstytucyjny“ rząd będzie miał w nim dzielnego współpracownika.

Ze świata.

Z czarnego świątka. Przed sądem obwodowym w Marburgu (Styrya) stawał 25 bm. ks. Józef Gleschie, proboszcz z St. Wolfgang, oskarżony o zbrodnie shańbienia, uwiedzenie i nakłonienie do fałszywych zeznań. Księżulo shańbił dwie nieletnie uczennice, których nauczał katechizmu, a gdy sprawa oparła się o sąd, namówił je do złożenia fałszywego świadectwa. Sąd skazał go na 15 miesięcy ciężkiego więzienia, a dziewczęta, jego ofiary, na 6 i 4 tygodnie aresztu. Zasądzony wyrok przyjął i zaraz zaczął odsiadywanie kary.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i **plannole** — krajowe i zagraniczne nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Rada państwa.

Wiedeń. Posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się o godz. 3:20. Odbywa się odczytanie wpływu.

Układy Rusinów z bar. Becklem.

Wiedeń. (Tel. wł.). Komisya parlamentarna klubu ruskiego odbyła konferencyę z bar. Beckiem w obecności ministrów Korytowskiego i Marcheta. Chodziło o odpowiedź rządu na przedłożone mu w lipcu b. r. żądania ruskie, dotyczące zmiany w postępowaniu władz administracyjnych w Galicyi wobec Rusinów.

W niedzielę wieczór odbył klub ruski posiedzenie, na którym toczyła się dyskusya nad odpowiedzią bar. Becka. Uchwalono rezolucyę, że klub nie czuje się ustepstwami rządu zadowolony i pozostaje nadal w opozycji przy równoczesnym u-

znaniu dobrej woli rządu w załatwieniu żądań ruskich, jak: zmiana postępowania administracji, język urzędowy na uniwersytecie lwowskim itd. Klub uważa obecne zapewnienia rządu jako pierwszy krok na drodze do zmiany stosunku wobec Rusinów.

Słychać, że z polecenia bar. Becka namiestnik hr. Potocki wyda okólnik do starostów, aby obydwie narody w kraju traktowali na równi i w uprzedzający sposób.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu“ upraszamy o odnowienie prenumeraty na listopad.

Zamiejscowi abonenci zechcą przesłać prenumeratę naszymi czekami pocztowymi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracji, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosicielom.

Na skutek częstych reklamacji, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądze, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nieraz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysyłkę „Naprzodu“ tym, którzy do tego czasu prenumeraty nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak również zbytecznych reklamacji, prosimy o regulowanie należności za prenumeratę zawczasu.

„Naprzód“ kosztuje miesięcznie:

z odsyłką do domu . . . . . K 2.—
bez odsyłki . . . . . K 1'60

Administracja „Naprzodu“.

TELEGRAMY

z dnia 28 października.

Wspólny budżet.

Wiedeń. (Tel. wł.). Wczoraj ukończyły się obrady ministrów austriackich i węgierskich ministrów nad budżetem wspólnym na r. 1908.

Budżet ten zawiera zwiększenie wydatków wojskowych o 10 milionów.

Z rodziny cesarskiej.

Wiedeń. (Tel. wł.). Arcyksiążę Fryderyk Ferdynand, syn wielkiego księcia Toskany, ma zamiar pójść za przykładem swego brata Wöflinga, zrzec się godności i tytułów i poświęcić się zawodowi malarstwu, któremu arcyksiążę teraz w Monachium się oddaje.

Arcyksiążę służył dotąd jako rotmistrz w 6 pułku dragonów w Linciu.

Ojciec jego w. ks. toskański jest śmiertelnie chory.

Żandarmi węgierscy strzelają.

Budapeszt. Węgierskie biuro korespondencyjne donosi o starciu w Csernova następujące szczegóły: Sfanatyzowany tłum zaatakował żandarmów, chcąc odebrać im bagnety. Żandarmi zawezwali tłum do rozzejścia się, zostali jednak ponownie zaatakowani i musieli (?) zrobić użytek z broni palnej. Dano 24 strzałów. 11 osób zabitych, 12 rannych. Starszy żupan przybył na miejsce celem przeprowadzenia śledztwa.

Pożary lasów.

Budapeszt. W komitacie Haronsed są na porządku dziennym podpalania lasów. Od dni kilku szereg lasów stoi w płomieniach. Lasy rządowe koło Fenjochaza zapaliły się. Ogień skutkiem posuchy bardzo się szerzy.

Szatmar. Lasy w Avas-Felsoefala obszaru 600 morgów stoją w płomieniach. Również zaczął się palić las w Szatmar, mający 3.000 morgów rozległości. Do ratunku wezwano wojsko.

Kradzież składek na ofiary trzęsienia ziemi.

Rzym. (Tel. wł.). Poseł tow. Bisolatti ogłasza w jednym z dzienników medyolańskich list otwarty do ministra spraw wewnętrznych, w którym wskazuje, że kilka osobistości na wybitnych stanowiskach zdefraudowało znaczne sumy ze składek, które wpłynęły na rzecz ofiar trzęsienia ziemi i wybuchu Wezuwiusza w roku 1905.

Bisolatti żąda surowego śledztwa.

Trzęsienie ziemi i powódź we Włoszech.

Piacenca. Z powodu deszczów wystąpiła z brzegów rzeka Pad i zalała niżej położone części miasta oraz pola okoliczne. Komunikacja kolejowa między Piacencą a Aleksandryą jest przerwana.

Rzym. „Messagero“ donosi, że zniszczone przez trzęsienie ziemi trzy miejscowości, t. j. Ferruzzano, Branca Leone i Fanolaria del Giule mają być odbudowane w innem miejscu na brzegu morza.

Zbrojenia morskie Francji.

Paryż. Najwyższa rada marynarki na odbytem posiedzeniu omawiała program flotowy, który ma być przedłożony przez ministra marynarki w parlamencie. Jak

dzienniki donoszą, chodzi o budowę okrętów pancernych, która ma być wykonaną w latach 1909 i 1910. W r. 1909 ma być rozpoczęta budowa 6 okrętów pancernych o pojemności 20 do 21.000 tonn.

Z caratu.

Wybory do Dumy.

Petersburg. (Pet. ag. tel.). Wczoraj rozpoczęły się wybory posłów do Dumy w 53 guberniach, które razem wybierają 330 posłów. Według nadeszłych do północy doniesień, wybrano już 206 posłów, z tego 90 z prawicy i stronnictw monarchistycznych, 1 członka związku pokojowego odrodzenia, 71 październikowców i umiarkowanych, 15 kadetów, 6 Mahometan, 6 socjalnych demokratów i 17 członków lewicy. Wśród wybranych znajdują się 12, którzy już byli posłami do Dumy, wśród nich biskup Eulogiusz i sekretarz drugiej Dumy Czelnokow.

Petersburg. Wedle nadeszłych informacji, wyborów posłów do Dumy dokonano wczoraj w zupełnym porządku. Zapewniająca jest większość konserwatyistów.

Aresztowania na uniwersytecie.

Petersburg. „Ruś“ donosi z Kazania: Policja otoczyła uniwersytet i miała rzekomo aresztować kilkuset studentów.

Towarzysze! Rozszerzajcie prasę socjalistyczną! Abonujcie „Naprzód“!

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* Bacność stolarze krakowscy! We wtorek 29 bm. o godz. 7 wieczór odbędzie się w sali Związku stow. rob., Wiślna 5, II p., zgromadzenie robotników stolarskich. Ze względu na ważne sprawy upraszamy o liczne przybycie.

* Bacność stolarze-posadzkarze! We czwartek 31 bm. odbędzie się o godz. 5 po południu w Związku stow. rob. poufne zebranie. Sprawy bardzo ważne. O liczny udział uprasza zarząd.

* Bacność krawcy! W poniedziałek dnia 28 bm. o godz. 8 wieczór odbędzie się w Związku stow. robotn., Wiślna 5, II p., zgromadzenie krawców, z porządkiem dziennym: 1. Obecne położenie robotników krawieckich. 2. Wybory do Zarządu Kasy chorych.

We wtorek, dnia 29 bm., o godz. 8 wieczór, konferencya warsztatowa krawców z pracowni p. Brumnera, z porządkiem dziennym: Obecne położenie a organizacya zawodowa.

* Krajowy sekretaryat Związku metalowców, oraz redakcyja i administracyja „Metalowca“ mieszczą się obecnie przy ul. Bonnerowskiej 6 w Krakowie.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 28 października. Pszenica na październik 11'75 do 11'76. Pszenica na kwiecień 12'46 do 12'47. Żyto na październik 11'10 do 11'11. Żyto na kwiecień 11'70 do 11'71. Owies na październik 7'95 do 7'96. Owies na kwiecień 8'54 do 8'55. Kukurudza na maj 7'14 do 7'15. Rzepak na sierpień 17'15 do 17'25. Wszystko za 50 klg.

Oferty mierne. Chęć kupna mierna. Usposobienie spokojne. Pogoda: częściowo pochmurno.

Przepowiednia pogody.

Galicya zachodnia: Przeważnie pochmurno, słabe wiatry, temperatura mało zmieniona, rano mgła.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

Zmiana lokalu.

KAWIARNIA D. KOMITAU przeniesioną została do domu przy ul. Poselskiej 17, I. p. Otwarta od 6 rano do 2 w nocy.

ZAKŁAD WODOLECZNICZY i sanatoryum spec. chorób nerwowych **Dra Kupeczyka**

Kraków, ul. Szujskiego 11 (róg Rajskiej).

Maszyny do pisania

naprawia i czyści szybko i gruntownie skład maszyn do szycia i warsztat naprawy Ignacego Grossa w Krakowie, Starowiślna 1 (naprzeciw gł. poczty).

Germanista słuch. filozofii, udziela lekczyj języka niemieckiego. — Adres: Dębni, Ogrodowa 110.

Zwracamy uwagę naszych czytelników na rubrykę „Drobne ogłoszenia“ w dziale inseratowym „Naprzodu“ i prosimy, by korzystali z tej rubryki przy różnych okazjach: czy to szukając lokatora na mieszkanie, czy też przy kupnie lub sprzedaży czegoś, przy poszukiwaniu pracy i t. p.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach“ liczymy za każde słowo 6 h, tytuł 20 hal.

Pomadki

mieszane 1/2 klg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/2 klg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/2 klg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Poleca fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualda Pieczarki. 368

Egzaminowany maszynista obznajmiony z wszelkimi maszynami poszukuje posady. Maszynista poste restante Jasło. 724

Kilkunastu czeladników bednarskich znajduje zaraz zajęcie za dobrą płacą, również 2 chłopców do praktyki przyjmie Rudolf Quis majster bednarski w Cieszynie Freistädterstrasse Nr 30. 704

Zarząd pasleki Ant. Krafińskiego w Jezierzanach ad Borszczów wysyła w 5-kilowych blaszankach, wszystko opłatnie, prawdziwy miód lipowy w cenie 6 K 50 hal., a wyborny miód lipowy w cenie 7 K. Wysyła również miody pitne, wyszczególnione na kilku wystawach, a to stolicy kaszelański, królewski i miody pitne owocowe jak Borowczak, Maliniak, Dereziak, Wiśniak, Winogroniak, Ozyniak i t. d. w pięciokilowych blaszankach, wszystko opłatnie, w cenach od 6 K 40 hal. do 6 K 80 hal. Cenniki na żądanie franko. 699

Zastępcę

miejscowego poszukuje się dla sprzedaży w Krakowie pasy na obuwie i metale za stałym wynagrodzeniem oraz prowizją. Wiadomość w Podgórzu, Kalwaryjska 62. 688

Na nagniotki

Niezawodna pasta nawet na zastarzałe nagniotki w Aptece E. Sokalskiego w Kętach. Dwa pudełeczka za zaliczką 60 hal. 474

Gościec, nerwobóle, reumatyzm

uśmierza się zupełnie przez użycie w ciągu 8 dni mojej maści **Golfightbrantwein**. Liczne listy, uznania i podziękowania z wszystkich krajów. Cena za pół flaszki K 3.50, 1 flaszka 6 K. Codziennie wysyła za pobraniem lub poprzedniemi nadślaniami należytości przez wyłącznego wytwórcę Jos. Wenos, Zautke b. Hohenstadt (półn. Morawa). 725

Metodą Berlitz

udzielają lekcji osobnych i zbiorowych

Anglik b. profesor szkół angielskich.

Francuz z dyplomem parys. uniw.

Niemiec z wyż. wyksz. akademickim

ul. Floryańska 25, I. piętro.

Towarzystwo ubezpieczeń

poszukuje we wszystkich miastach

zastępców

oboja płci. Zarówno **mężczyźni**

jak i **kobiety**

jako agenci (akwizytorzy) zarobić mogą do 600 koron miesięcznie. Zgłoszenia przyjmuje dział inzeratowy „NAPRZODU“.

!Taniej niż wszędzie!

Znakomite wyroby tkackie korcezyńskie i krajowe

poleca Szanownej P. T. Publiczności firma

Józef Jórasz

w Korczyńsku obok Krosna [Galicya].

Próbki na żądanie gratis i franko.

Znakomite kawy

poleca handel pod firmą

Wojciech OLSZOWSKI

w Krakowie, Mały Rynek róg ul. Szpitalnej. 461

!!! Nie należy zapominać !!!
i przy zakupie znanego środka przeciwreumatycznego

trzeba dokładnie baczyć na nienaruszoną plombę, oryginalne prawnie chronione opakowanie i na firmę **Aptekarza Szymona Edelmana w Bohorodczanach.**

Znakomite działanie uśmierające i kojące przeciw reumatyzmowi, gośćcowi, nerwobólom i tym podobnym pokrewnym dolegliwościom dały Ichtymenholowi ogólną sławę i ogromną wziętość, czego najlepszym dowodem przeszło:

10.000 podziękowań i blisko 1000 atestów lekarskich.

Cena flaszki oryginalnej z opisem użycia 1 koronę.

Główny skład wysyłkowy prawdziwego Ichtymenholu

Apteka Edelmana w Bohorodczanach Nr 366.

Pocztą wysyła się najmniej 2 (dwie) flaszki. Przy zakupie (zamówieniu) 10 flaszek na raz wysyła się franko bez dalszych kosztów za koron dziesięć (10 kor.).

SOLOL

jest środkiem do konserwowania podszew, czyniąc je trwałe i nieprzemakalne. Do nabycia w Krakowie u p. Franciszka Lenerta, ul. Stawkowska, w Bochni u p. Józefa Michnika, w Tarnowie u firmy Rosenberg i Ritter, w Rzeszowie u p. Feiwa Kohna. Fabryka chemiczna M. Krausa w Białej. 688

JODELLA

(Tran wątrobiany Lahusen'a). Najlepszy, dobrze działający i ulubiony tran wątrobiany. Działa przeciw niedokrewności, wzmacnia siły i soki żywotne, wzbudza apetyt w krótkim czasie. Poleca się szczególnie niedokrewnym, słabowitym, dzieciom rachitycznym (mającym angielską chorobę), skrofulicznym, dzieciom słabowitym, mało rozwiniętym, a przez to w nauce niepojętym. Cena K. 3.50 i 7.—. Leczenie można w każdym czasie rozpocząć, gdyż wyrób jest zawsze świeży. Jedyny wytwórca

Aptekarz WILH. LAHUSEN w Bremie.

Ponieważ są naśladowstwa, należy zwracać uwagę na obok umieszczony rysunek figury i nazwę „Jodelle“. Wszelkie inne preparaty należy jako nieprawdziwe zwrócić. Na składzie we wszystkich aptekach w Krakowie, we Lwowie, w Brodach itd. 534

Tylko krótki czas!

Za tę cenę jeszcze nie było!

Ozdoba każdego pokoju przy zwinięciu fabryki udało mi się kupić tania 10.000 dywanów na ściany i 11.000 dywaników przed 16zka. **dywan ścienny z szenillii** tak, że jestem w możności wspaniały równy na obydwu stronach, w pięknych barwach prawdziwych 100 cm szer., 200 cm dług., czarujące wzory: lwy, psy, sarny, tabedzie, pawie, jelenie — kwiaty, za pobraniem po zł. 2.80 (k. 5.60) wysłać. Szczególnie polecenia godnym dla pokoi wilgotnych, ponieważ dywan jest tak grubym, że wilgoć nie przeniknie. **Piękne dywaniki przed 16zka tylko 80 ct. za sztukę.** Pierwszy morawski dom wysyłkowy towarów: **JULIUSZ HOITASCH, Goding Nr. 34 (Morawa).** Tysiące podziękowań i ponownych zamówień są do przejrzenia. Nieodpowiedni towar bez trudności przyjmuję napowrót i zwracam pieniądze.

Do Pana Hoitasacha w Goding.

Z przysłanych mi dywanów jestem w wysokim stopniu zadowolony i serdecznie Panu dziękuję. Proszę jeszcze o przysłanie za zaliczką 2-ch dywanów ściennych; będę je wszędzie polecał. 35

Z poważaniem **WOLF KANDEL**, właściciel dóbr. Spas, p. Kamionka Strumiłowa 30/1 1907.

Przedostatni tydzień!

Losowanie nieodwołalnie 9 listopada 1907 r.

Wiedeńska c. k. Loteryja policyjna 1 los kosztuje 1 Kor. — 1 Główna wygrana

Koron 30.000 Koron

jak również II 5000 Kor. i III 1000 Kor. zostają w gotówce za najwyższym zezwoleniem Jego c. i k. apostoła. Mości i na żądanie wygrywającego po odciążeniu 10% i ustawowego podatku od wygranych, wypłacone. Losy można nabyć we wszystkich kantorach wymiany, kantorach loteryjnych i trafikach.

C. k. Biuro loteryj policyjnej mieści się obecnie we Wiedniu I. Schottenring 11 (w gmachu dyrakcyj policyj). 521

Wspaniały remont, srebrny ankwrowy zegar

GLORIA

z trzema silnymi pięknie grawirowanymi kopertami i kopertą odsłaniającą, z 10 kamieniami, dokładnie idący, 3 letnia pisemna gwarancja, za zaliczką 8 Kor. Fabryka zegarów

HENRYK WEISS

Wiedeń XIV/3 Sechshausenstrasse

Korzystajcie ze sposobności

Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p. f.

JÓZEF FEIL, w Krakowie, Grodzka 80, nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie cenniki wysyła na żądanie franco. 480

Instalacje i naprawy dzwonek elektrycznych

wykonuje najtaniej z gwarancją **L. Niemetz, mechanik** 618 Kraków, ul. Szewska 2.

Dwie gabloty sklepowe i dwie ściennie do sprzedania

Wiadomość „Naprzód“, Długa 5.

FALCK & CO., HAMBURG

ZOFIA BIESIADECKA
.....OŚWIECIM.....

Przez Wysokie s. k. Namieściatelną wiedeńską

Biuro podróży

Zofii Biesiadckiej Oświęcim (dworzec)

sprzedaje bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle wedle taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie. Prospekt darmi i opłatnie.

Już nadszedł pierwszy wagon świeżej, kiszonej prawdziwej

Kapusty Morawskiej

oraz ogórków Znajmskich i wysyła takowe odwrotnie niż cen fabrycznych.

Proszę o łaskawe żądanie mego cennika.

Z poważaniem **JULIUSZ SPIRA**

Fabryczny skład kapusty Morawskiej i ogórków Znajmskich. Kraków, ul. Koletek 4. 621

Budzik ze świecą tarczą.

Z jednym dzwonkiem, zwyczajny . . . K 2.40
Z 2 dzwonekami . . . . . K 3.—
Z świecą tarczą . . . . . K 3.—
Marki J. Prima . . . . . K 4.00
Budzik z dzwonem wież. i wybijaniem K 6.—
Budzik z muzyką . . . . . K 10.—
3-letnia pisemna gwarancja. Za nieodpowiednie zwrot pieniędzy. Wysyłka za pobraniem.

Wiedeń IV, **MAX BOHNEL** Margarethenstr. 27. Proszę ścisłe mój cennik z 5000 wzorami darmo i opłatnie. 650

Do sprzedania antykwarnia, sprzedaż nut, handel księgarski itp.

Wiadomość w dziale inzeratowym „Naprzodu“. 708

W 6 dniach do

AMERYKI

Od 50 lat zaszczytnie znana firma KARESZ I STOCKI

Bremen, Bahnhofstrasse 29

przewozi swych pasażerów najlepszymi i najbezpieczniejszymi, cesarskimi parowcami:

„Kaiser Wilhelm II“, „Kaiser Wilhelm der Grosse“,

„Kronprinz Wilhelm“, „Kronprinzessin Cecilie“

jak również dwusrubowymi, pocztowymi okrętami

do Nowego Jorku okrętem pospiesznym co wtorku; cena karty K 212

do Nowego Jorku pocztowym co soboty; 189

do Baltimore co czwartku; 165

do Galwestonu (port w pięknym Teksasie) okrętem

pocztowym 2 razy miesięcznie; 165

do Kanady przez Nowy Jork

do Argentyny 2 razy miesięcznie; 140

do Brazylii 2 140

Każdy kto pośle 20 koron zadatku celem zabezpieczenia sobie miejsca na okręcie, otrzyma kartę okrętową i dokładne pouczenie do podróży, jak prędko, wygodnie i tanio może dostać się do Ameryki za pośrednictwem firmy

KARESZ I STOCKI

BREMEN, BAHNHOFSTRASSE 29.

NOWOŚĆ! Wysył z druku poezye NOWOŚĆ!

SAVITRI: PIEŚNI WALKI

Wydanie ozdobne

Cena 40 hal. Z przesytką poczt. 50 hal.

Do nabycia u kolporterów partyjnych, we wszystkich księgarniach oraz w Administracji „Naprzodu“, Kraków Długa 5.